

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/344/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714202167
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7714202167.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Slovinskej a sudkýň JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu: Odškodnenie, s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1716, IČO: 45 482 501, zastúpeného Advokátskou kanceláriou VASIL', ŠIMONOVIČ & partners, s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kuzmányho č. 29, 040 01, IČO: 47 240 482, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom v Bratislave, Štefánikova 8, IČO: 31 595 545, o zaplatenie 390,04 € s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 20.2.2015 č.k. 11C/65/2014-116 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi 390,04 € s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 26.7.2013 do zaplatení, trovy konania v sume 23 € a trovy právneho zastúpenia v sume 508,54 € na účet právneho zástupcu žalobcu Advokátskej kancelárie VASIL', ŠIMONOVIČ & partners, s.r.o., všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou sa domáhal nevyplateného poisteného plnenia na základe poistnej udalosti - dopravnej nehody zo dňa 22.6.2013. V dôsledku tejto dopravnej nehody vznikla škoda na osobnom motorovom vozidle značky Opel Insignia Sports, N.: M.-XXXCM vo vlastníctve spoločnosti INTACT - MI s.r.o. s miestom podnikania Michalovce, Rázusova č. 1, pričom v čase dopravnej nehody predmetné vozidlo viedla jedna zo spoločníkov M.. Z. C.. V čase dopravnej nehody mala táto spoločnosť ako poškodená platne uzavretú Zmluvu o havarijnom poistení č. 6809318643/2850085117 so žalovaným, poistná udalosť bola evidovaná pod číslom 8011773718. Na predmetnom motorovom vozidle vznikla škoda vo výške 4.109,22 € (náklady na opravu) z ktorých žalovaný odpočítal zmluvnú spoluúčasť vo výške 205,46 € a následne znížil výsledné poistné plnenie o 10 %, t.j. o žalovanú sumu 390,04 € z dôvodu, že nebola privolaná k nehode polícia. Žalovaný v konaní poukazoval na ust. § 64 ods. 1 písm. d/, ale aj na svoje Všeobecné poistné podmienky s tým, že škoda prevýšila 1 a pol násobok väčšej škody podľa Trestného zákona, t.j. 3.990 €.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa ust. § 788 ods. 1 až 4, § 795 ods. 1, § 797 ods. 1,2,3, § 799 ods. 1,2,3, § 806, § 809 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ale aj podľa § 64 ods. 1, 3, § 66 ods. 1,2,4,5,6 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, podľa ustanovení Trestného zákona a vzal do úvahy Všeobecné poistné podmienky žalovaného a následne dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná.

4. Aktívnu legitímáciu žalobcu mal súd preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretej medzi postupcom spoločnosť INTACT - MI s.r.o. Michalovce a postupníkom spoločnosťou Odškodnenie s.r.o. so sídlom v Dolnom Kubíne zo dňa 20.11.2013.

5. Súd prvej inštancie sa zaoberal otázkou, či k poškodeniu poisteného motorového vozidla došlo pri dopravnej nehode alebo inak ako pri dopravnej nehode. Okolnosti, za akých došlo k poškodeniu vozidla vyplývajú len z tvrdenia vodičky - svedkyne vypočutej v spore M.. Z. C.. Neexistuje záznam polície o nehode, ani žiadne iné osoby, ktoré by tvrdenia svedkyne potvrdili alebo vyvrátili. Poisťovňa však na základe oznámenia o vzniku poistnej udalosti plnila a poskytla poškodenému poistné plnenie v rozsahu 90 % celkových nákladov na opravu poškodeného vozidla tak, že vznik poistnej udalosti nespochybňovala a ani okolnosti, za ktorých k tejto poistnej udalosti došlo. Konštatoval, že ust. § 64 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke definuje, čo je dopravná nehoda, t.zn., že je to udalosť v cestnej premávke, ktorá sa stane v priamej súvislosti s premávkou vozidla a pri ktorej okrem iného na niektorom zo zúčastnených vozidiel, vrátane prepravovaných vecí alebo na inom majetku vznikne hmotná škoda, zrejme prevyšujúca jedenaplnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona (písm. d/). Na druhej strane v ust. § 64 ods. 3 citovaného zákona ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu, ale takéto udalosti sú škodovou udalosťou. Vychádzajúc z tvrdených okolností vzniku škody na predmetnom vozidle, to znamená že vznikla v priamej súvislosti s premávkou vozidla a že na zúčastnenom vozidle vznikla hmotná škoda prevyšujúca 1/2 násobok väčšej škody podľa Trestného zákona, aj keď neprivolala vodička políciu, tak ide o dopravnú nehodu v zmysle ustanovení zákona o cestnej premávke. Súd vyslovil názor, že bezprostredne po nehode vodička nemohla na mieste odhadnúť nielen celkový rozsah poškodenia vozidla, ale aj výšku škody na vozidle, a to napriek tomu, že je jednou z konateľiek spoločnosti vlastniacej vozidlo. Aj keby privolala políciu, a teda by postupovala podľa ust. článku VI bod 4 Zmluvných dojednaní pre havarijné poistenie, tak nie je možné od nej spravodlivo požadovať, aby presne odhadla, či ide o škodu vyššiu ako 10 násobok minimálnej mzdy, pričom v tomto prípade prevýšila skutočná škoda sumu rovnajúcu sa 10 násobku minimálnej mzdy o necelých 17 %. Rozdiel medzi výškou faktúry za opravu a sumou 1 a pol násobku väčšej škody podľa Trestného zákona predstavuje 119,22 €, teda nejde o sumu zrejme prevyšujúcu jeden a polnásobok väčšej škody podľa Trestného zákona. Okrem toho u laika nie je možné reálne určiť, či škoda je vo výške 1 a polnásobku väčšej škody, t.j. 3.900 €, alebo vo výške 4.109,22 €, ako je tomu v tomto prípade. Pokiaľ žalovaný tvrdí, keďže poškodené vozidlo bolo vo vlastníctve poisteného, ten musel vedieť aká je jeho hodnota a hodnota náhradných dielov a servisných opráv, súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že samotná skutočnosť, že poistený je vlastníkom motorového vozidla ešte neznamená jeho vedomosť o cene náhradných dielov, či opráv motorového vozidla a nemožno požadovať, aby mu ako laikovi bola známa hodnota náhradných dielov vozidla. Súd prvej inštancie vzhľadom k tomu, že ak zmluvné dojednanie upravuje odlišne od zákona nahlásenie poškodenia (neobsahuje slovo zrejme) a tak svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom, tak v tejto časti je neplatné v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka a na takéto dojednanie nemožno prihliadať. Okrem tohto zmluvné dojednanie neobsahuje ani definíciu pojmu dopravná nehoda, pričom zákon ju definuje tak, ako ju už súd vyššie uviedol, takže v tejto časti je zmluvné dojednanie nezrozumiteľné a je neplatné. Preto súd považoval zníženie plnenia poistného z dôvodu porušenia povinnosti poisteného spočívajúce v neprivolaní polície vyplývajúcej mu zo zmluvy a zmluvných dojednaní za nedôvodné a žalobe v celom rozsahu vyhovel. V zmysle ust. § 517 ods. 1,2 a § 3 vl.nar. SR č. 586/2008 Z.z. zaviazal žalovaného aj na úroky z omeškania vo výške 5,50 % ročne od 26.7.2013 do zaplatenia, t.j. nasledujúci deň po splatnosti pohľadávky.

6. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a priznal úspešnému žalobcovi náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo sumy 23,50 € za zaplatený súdny poplatok za žalobu a z trov právneho zastúpenia vyčíslených vo výške 508,54 € v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnej služby v platnom znení.

7. V zákonnej lehote proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil, žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol a zaviazal ho na náhradu trov konania, príp. aby napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie. Použil odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/, písm. d/ O.s.p. a v § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., lebo v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f/ a písm. h/ O.s.p.. Uviedol, že postupom súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom,

lebo odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie nespĺňa nároky uvedené v § 157 ods. 2 O.s.p., toto odôvodnenie je nezrozumiteľné, dôvody sú nedostatočné, a preto je aj nepreskúmateľné. Poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, ak uviedol, že zmluvné dojednania v článku VI. ods. 4 sú neplatné. V týchto zmluvných dojednaniach bolo zmluvne dohodnuté, za akých podmienok je poistený povinný volať políciu, pričom znenie článku VI. pritom nie je totožné s ust. § 64 ods. 1 zákona č. 8/2009. Zákon definuje výraz hmotná škoda, ako jeden a pol násobok väčšej škody podľa Trestného zákona a poisťovateľ v zmluvných dojednaniach definoval 10 násobok minimálnej mzdy, rozdiel medzi týmito definíciami je 119,22 €, ku 740 €, čo je už nezanedbateľná suma. Ak teda zmluvné dojednania definujú 10 násobok minimálnej mzdy, súd sa mal vysporiadať s tým, či zmluvné strany mohli platne dohodnúť túto povinnosť a či aj toto znenie je neplatné. Súd prvej inštancie nesprávne vyložil v súvislosti s predmetným prípadom aj výklad slova „zrejme“, pretože poistená osoba má objektívne posúdiť rozsah škody. Vodičom bola konateľka poisteného a ako taká mala vedieť, aká je výška škody už aj preto, že už v minulosti toto vozidlo malo dopravnú nehodu, kde boli poškodené len pneumatiky a disk, napriek tomu výška škody dosiahla sumu 3.043,73 €. Pri nehode, ktorá je predmetom tohto konania bol rozsah poškodenia väčší, a preto žalovaný je toho názoru, že je výrazom zodpovednosti a splnenia povinnosti zabezpečiť poisťovní nárok na náhradu škody, aby poistený privolať hliadku polície. Ak si poistený nebol istý rozsahom škody, ale zároveň bolo evidentné, že sa nemôže jednať o nepatrnú škodu, je povinný privolať hliadku policajného zboru a nespoliehať sa na to, že škoda bude o niečo nižšia, ako je zákonný limit, najmä keď výšku nedokáže odhadnúť. Podľa článku VI. ods. 13 Zmluvných dojednaní poistený je v prípade vzniku poistnej udalosti povinný zabezpečiť poisťovní voči inému právo na náhradu škody, pričom poisťovňa pre konanie M.. C. nemôže vymáhať náhradu škody podľa § 813 Obč.zákonníka od osoby, ktorá škodu spôsobila, pretože nemá k dispozícii právny základ, keďže M.. C. neprivolala políciu, ktorá by vypátrala zodpovednú osobu. Podľa § 64 ods. 2 zák.č. 8/2009 Z.z. dopravná nehoda je aj udalosť v cestnej premávke, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6 a rovnako aj vtedy, ak sa účastníci škodovej udalosti nedohodli na jej zavinení. Pri tom podľa § 66 ods. 2 tohto zákona účastník dopravnej nehody je povinný ohlásiť dopravnú nehodu policajtom. V danom prípade sa nemohlo jednať o škodovú udalosť, ale o dopravnú nehodu a to je dôvodom pre privolanie hliadky polície, bez ohľadu na výšku škody. Žalovaný v odvolaní namietal aj výšku priznanej náhrady trov konania, presnejšie namietal účelnosť vynaložených trov na úkony právnej služby advokáta za podané vyjadrenia adresované súdu.

8. V písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol žalobca odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania. Pokiaľ žalovaný v odvolaní namietal, že sa súd nevysporiadal s tým, či bolo možné platne dojsť zmluvnú podmienku o povinnosti privolať políciu v prípade, keď škoda dosiahne 10-násobok minimálnej mzdy, jeho námietka je neopodstatnená, lebo súd prvej inštancie sa touto otázkou zaoberal a uzavrel, že toto zmluvné dojednanie odlišne od zákona upravuje nahlásenie poškodenia polícii a v tejto časti je takéto dojednanie neplatné. Opätovne poukázal na stresovú situáciu vodičky M.. C. po incidente, kedy sa snažila vyhnúť zrážke s iným vozidlom, po vystúpení z vozidla bola v šoku, všimla si len poškodené disky, požiadal telefonicky ako laik známeho, ktorý jej oznámil, že v prípade poškodenia diskov a pneumatík nebude škoda vysoká. Vodička teda s prihliadnutím na stresovú situáciu konala primerane, zodpovedne aj nad rámec reakcie bežného človeka v takejto situácii. Vozidlo, ktorému sa vyhýbala nevedela identifikovať, preto by ho polícia objektívne nemohla vypátrať. Poukázala na skutočnosť, že tak Všeobecné poistné podmienky pre havarijné poistenie motorových vozidiel ani Zmluvné dojednania pre havarijné poistenie žalovaného neupravujú oprávnenie poisťovne krátiť poistné plnenie v prípade, ak poistený poruší zmluvnú alebo zákonnú povinnosť. Je preto potrebné postupovať podľa všeobecných právnych predpisov a to ustanovení Občianskeho zákonníka o poistení. V tomto prípade nie sú naplnené podmienky uvedené v § 799 ods. 3 Občianskeho zákonníka, pre ktoré by bolo možné poistné plnenie znížiť, keďže vodička vozidla neporušila svoju povinnosť vedome, takéto porušenie povinnosti nemalo podstatný vplyv na vznik poistnej udalosti a toto porušenie zároveň nemalo podstatný vplyv na zväčšenie rozsahu následkov poistnej udalosti. V súvislosti s namietanou účelnosťou podaných vyjadrení vovenci poukázal na skutočnosť, že písomné podanie z 15.1.2014 je žalobou, vyjadrenie zo dňa 21.5.2014 je v skutočnosti vyjadrením k podanému odporu, uskutočnené na výzvu súdu, vyjadrenie zo dňa 18.2.2015 bolo taktiež podané na výzvu súdu. Pokiaľ žalovaný namietal priznanie náhrady za použitie motorového vozidla, tak použitie iného dopravného spojenia by znamenalo vyššie trovy v súvislosti s náhradou za stratu času. Nie je podľa neho namieste ani požadovanie žalobcu použiť ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., lebo ide o drobný spor, lebo toto ustanovenie sa používa tam,

kde trovy sú voči pohľadávke neprimerané, t.j. ide o niekoľkonásobne vyššiu sumu ako je uplatnená pohľadávka, čo nie je tento prípad.

9. Žalovaný podával odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (účinného do 30.6.2016) a odvolací súd vec prejednával v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (účinného od 1.7.2016).

10. Podľa ust. § 470 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd spor prejednal na základe podaného odvolania, podľa ust. § 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) bez nariadenia pojednávania. Po konštatovaní, že odvolanie bolo podané včas a oprávnenou osobou preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 a 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 22. septembra 2016, pričom verejné vyhlásenie bolo v zmysle ust. § 219 ods. 1, 3 CSP riadne oznámené.

12. Ako vyplýva z dôvodov odvolania, žalovaný použil odvolacie dôvody podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a/ (§221 ods. f/,h/), d/, f/ O.s.p., platného a účinného v čase podania odvolania. Za súčasne platnej právnej úpravy, ide o odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. a/ (§389 ods. 1 písm. b/), f/, h/ CSP. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je v praxi vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení súd vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f) O.s.p. spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané či vyplývajú z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov. Odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. (znemožnením výkonu procesných práv patriacich strane v zmysle § 365 ods. 1 pís. b / CSP.) je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým sa strane sporu odnímajú tie procesné práva, ktoré jej zákon priznáva. Vo všeobecnosti ide o taký postup súdu, ktorým sa strane sporu znemožní realizácia jej procesných práv, priznaných jej v občianskom sporovom konaní za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov.

13. V prejednávanej veci odvolací súd dospel k záveru, že tieto odvolacie dôvody nie sú naplnené. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorý bol napadnutý odvolaním nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov, alebo z prednesov účastníkov nevyplývajú a ani inak nevyšli za konania najavo alebo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor. Tiež nebolo zistené, že by na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval nesprávne zákonné ustanovenie alebo použité zákonné ustanovenie nesprávne vyložil. Súd vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu, náležite zistil skutkový stav a vykonané dôkazy hodnotil v súlade so zákonom a z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam na ktorých založil aj svoje rozhodnutie, zo zisteného stavu vyvodil aj správny právny záver. Žalovaný namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku a tým aj jeho nepreskúmateľnosť, čo považoval za odňatie možnosti konať pred súdom. Podľa názoru odvolacieho súdu ani tento odvolací dôvod naplnený nebol, preto odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. Odvolacie námietky žalobcu boli už predmetom dokazovania pred súdom prvej inštancie, ktorý sa s nimi vysporiadal pri rozhodovaní v danej veci. Ani ďalšie skutočnosti uvedené v odvolaní neumožňujú odvolaciemu súdu prijať iné závery a nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého výroku rozsudku. Na doplnenie správnosti rozhodnutia odvolací súd dodáva:

15. Základom pre posúdenie tohto sporu je podľa názoru odvolacieho súdu posúdenie, či poisťná udalosť, ktorá zakladá povinnosť poisťovne na poisťné plnenie, v tomto prípade žalovaných 10%, o ktoré bolo toto plnenie znížené, je dopravnou nehodou alebo škodovou udalosťou. Ako vyplýva z výsledkov dokazovania, k poškodeniu predmetného motorového vozidla došlo tým, že jeho vodička M. C. sa vyhýbala stretu s neidentifikovaným motorovým vozidlom, ktoré nezastalo, t. j. nedošlo k zrážke vozidiel, a skutočne v tomto prípade by prichádzala do úvahy len definícia dopravnej nehody uvedená v § 64 ods. 1 písm. d/ zák. č. 8/2007 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, pretože ostatné ustanovenia do na tento prípad aplikovať nemožno. Ak ide o dopravnú nehodu, § 66 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona ukladá vodičovi povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu policajtom. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia jednoznačne (a vzhľadom na výsledky dokazovania správne) uzavrel, že vodička vozidla MUDr. Konová, ktorá v konaní bola ako svedkyňa vypočutá, nemohla objektívne ako laik odhadnúť, že výška škody presiahne jeden a pol násobok väčšej škody podľa trestného zákona. Podľa § 125 ods. 1 Trestného zákona škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Jeden a pol násobok takto určenie väčšej škody predstavuje 3.990 €, pri porovnaní so skutočnou škodou vzniknutou pri poisťnej udalosti (4.109,22 €), jednoznačne objektívne vzhľadom na všetky okolnosti prípadu možno uzavrieť, že nešlo o prípad, kedy by bolo možné konštatovať, že ide o škodu, zrejme prevyšujúcu jeden a pol násobok väčšej škody. Za týchto okolností poisťnú udalosť nemožno vyhodnotiť ako dopravnú nehodu, ale len ako škodovú udalosť podľa § 64 ods. 2 zákona o cestnej premávke. Napriek konštatovaniu súdu prvej inštancie v odôvodnení rozsudku, že ide o dopravnú nehodu, jeho skutkové zistenie bolo také, že nešlo o škodu z r e j m e prevyšujúcu jeden a pol násobok väčšej škody, teda vykonané dôkazy správne vyhodnotil a následne a vecne správne rozhodol, na čom nič nemení ani jeho nesprávne konštatovanie, že išlo o dopravnú nehodu.

16. Neobstoja ani námietky žalovaného o povinnosti poisteného privolať políciu podľa čl. VI. Zmluvných dojednaní, pretože ich súd prvej inštancie správne vyhodnotil v tejto časti ako odporujúce zákonu a teda neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka, keďže podľa zákona povinnosť privolať policajta je stanovená zákonom pri škode, ktorá prevyší jeden a pol násobok väčšej škody podľa Trestného zákona, nie 10-násobok minimálnej mzdy, ako to upravuje spomenutý čl. VI. Zmluvných dojednaní. Preto je bez právneho významu argumentácia žalovaného, že rozdiel oproti skutočnej škode je 740 €, čo už nie je zanedbateľné. Nemožno tiež uzavrieť, že keď predmetné vozidlo už malo dopravnú nehodu, mal poistený vedieť, aká bude výška škody.

17. Ako nedôvodné posúdil odvolací súd aj odvolanie smerujúce proti výroku rozsudku o náhrade trov konania, pretože úspešný žalobca má nárok na náhradu týchto trov, pričom ide o trovy vynaložené účelne, žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu sa k nim podrobne vyjadril a odvolací súd jeho argumentáciu prijal a stotožnil sa s ňou. Priznaná náhrada trov právneho zastúpenia žalobcu predstavuje v konaní pred súdom prvej inštancie 508,54 €, žalovaná (a priznaná) suma len bez príslušenstva 390,04 €, nejde teda o neprimerané trovy s poukazom na ustálenú judikatúru súdov. Vzhľadom na to odvolací súd aj výrok rozsudku o náhrade trov konania ako vecne správny potvrdil.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1,2 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalobcovi. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie.

19. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).